

че си голѣмъ, че сили въ тебъ се раждатъ,
че бждни дни блѣна ще затѣмнятъ...
Изпий шишето, всичкитѣ ти жажди
съ ракиенъ огънь ще се напоятъ.

Очитѣ свѣтватъ. Почвашъ да разправяшъ
туй що било и що не станало.
На календаря слънцето изгрѣва,
и се накланя въ блѣсъци таванътъ.

Минаватъ дни, минаватъ будни нощи.
Прозорцитѣ бледиѣтъ и свѣтлѣятъ.
Пий дълго, пий безкрай безкрайно още!
Пиянъ въвъ жгта, хармонистътъ пѣе.

